

Rissa von Hult

Det var en dag i april år 2000 jag var ute på min postrunda och stannade som vanligt till på fårfarmen i Hult för att lämna post. Den här dagen kom vi in på att jag gärna skulle vilja ha en kattunge, men april det är ju helt fel månad för att hitta en kattunge. Jo, helt fel månad tyckte ägarinnan, men vi har en tokig katt här på gården och hon fick två kattungar i mars vill du se dom?

Jag blev oerhört glad för jag hade ju tidigare haft katt, men min senaste katt Jazza hade jag lämnat bort när jag flyttade till Tranås pga flera allergiska vänner, men jag hade till slut insett att jag är en kattmänniska och mår bra av att ha katt. Så om det skulle få för sig att komma allergiker hem till mig så får dom väl ta en tablett eller så behöver dom inte komma hem till oss och så fick det bli.

Världens sötaste

Där låg hon på en skinnfåtölj och tittade lite blygt på mig. Hennes bror var mycket tuffare och kom nyfiket fram till mig för att kolla in vem jag var.

Då kom tanken skulle jag ha en eller två katter? Jag fortsatte min postrunda och tänkte vidare på hur jag skulle göra. Det var ingen panik för dom fick inte flytta hemifrån än på några veckor. Tiden gick och det blev samma dag när jag skulle hämta någon eller båda som jag bestämde mig. TVÅ hur skulle jag få hem två! Jag hade inte tagit med mig någon och jag hade ingen bur. Två kattungar lösa i bilen eller jag kunde ju inte hålla dom båda jag skulle ju köra bilen också. Hur tänkte jag egentligen, så det fick bli en och valet var enkelt och självklart jag ville ha den blyga skönheten.

Å, vilken tur att jag bara tog en för den här fröken talade direkt om att det här med att åka bil det var helt klart inget som var intressant. Hej och hå hon var hal som en ål och till slut satt hon på min axel och skrek i mitt öra livrädd som hon var. Hennes trygghet i ett varmt hem med mor, bror och flera andra katter var helt borta. Här var hon ensam men en ny människa och i något som hon aldrig åkt i förut inte konstigt att det var hemskt.

Vad skulle hon heta? Namn, namn, namn jag hade inte kommit på något bra namn ännu. Alla mina katter har haft speciella namn Sötнос (oj vilken speciell katt hon betydde också väldigt mycket), Caramba, Jazza och där satt jag i bilen med en skrikande kattunge på min axel och så ja där kom det Rissa och eftersom hon var från Hult så von Hult fint namn skulle hon helt klart få.

Dryga 12 år

Det har nu gått dryga 12 år sedan jag hämtade den lilla blyga tjejen på en fårfarm i Hult utanför Tranås i Småland. Idag bor vi här i Luleå och jag tänker på vilka strapatser hon har fått vara med på för att hon har haft en matte som mig.

Inte fick hon bli en katt som fick springa fritt ute, nä om hon skulle ut så var det koppel som gällde och gäller fortfarande. Inte har hon fått prova på att få en kull kattungar tänkte tanken att kanske en dag, men tiden gick och till slut fick hon ont och vi fick kastrera henne. Inte har hon fått jaga fåglar fritt och käka upp en råtta, nä, jo, jaga fåglar har hon fått men då i koppel. Hon har inte umgåtts med andra katter, men hon har faktiskt bott med hund vid två tillfällen och även om det var under två perioder då jag var på annat håll så vet jag att hon hade det riktigt roligt.

Att bo i lägenhet begränsar möjligheterna och att släppa ut en katt i stan erbjuder chansen till en död katt lite för lätt och jag har varit för sårbar för att erbjuda henne denna möjlighet. Det som istället har varit väldigt kul ibland är våra strapatser tillsammans och där jag tom har fått spana in en liten groda skrika för full hals av skräck när Rissa kom i dennes närhet. Kan grodor skrika? Det är ju inte klokt, men jag såg den på nära håll gallskrika mot oss och den var rejält skräckslagen så vi gick undan och grodan fick hoppa iväg.

Det blev liksom lite av äventyr att ge sig ut med katt i koppel. Ibland så gick vi ut på upp-täcksfärd och ibland satt/stod vi där och bara spanade för en stund och så gick vi in igen. Det var ingen ide att försöka styra henne utan det enda ibland var att köra klara, färdiga, gå och så sprang vi ikapp in igen.

Vad kan en katt betyda?

Många kan tycka att vad kan en kattrackare betyda? Men när du har ett djur så får du väldigt mycket villkorslös kärlek och eftersom jag har bott väldigt mycket själv så blir det som en del i min familj eller hon har ju varit och är ju min familj. Det blir självklart att vi har en kommunikation även om den inte alltid är komplett, men det ger ändå oerhört mycket. Det blir naturligt att fråga hur hon har haft det under dagen när jag varit borta och gärna berätta vad som hänt i mitt liv.

Väckarklocka!

Om Rissa kan klockan? Jag har på något sätt fått för mig att hon inombords har en slags klocka för jag började berätta när jag skulle komma tillbaka och hur min dag såg ut och på något sätt så verkar hon förstå. För om jag säger att jag kommer hem vid 4 och kommer hem redan vid 3 så kommer hon alldeles sömning och undrar vad i hela friden redan. Kommer jag hem när jag ska så kommer hon precis lagom och är liksom redo på att jag ska komma och kommer jag för sent så sitter hon redan vid dörren och undrar om jag inte ska komma snart.

Jag brukar också kalla henne för min väckarklocka för på kvällen brukar jag berätta när vi ska upp och ofta är hon med när vi ska upp och många gånger så kommer hon och väcker mig precis lagom när klockan ska till och ringa. Tokiga tankar? Jag tycker det bara är mysigt.

En gång helt klart lite roligt och helt klart tokigt så det kan bli, men också oj vilken tur. Jag hade bara mobilen som min väckarklocka och jag hade satt den på laddning när jag gick och la mig på kvällen. Jag vaknar på morgonen tidigt tror jag av att Rissa väcker mig och jag säger att klockan har ju inte ringt ännu så lugna ner dig, men hon ville inte lugna sig utan fortsatte sitt väckande och jag fick inte somna om. Så här brukade hon inte göra och har aldrig gjort senare hellre. Jaja, så jag kollar klokradion som står på byrån vid min säng som bara kan visa tiden och den var precis när jag skulle väckas av mobilen. Jag tar upp mobilen och ska kolla den och den visar sig vara stendöd! Vad? Jag kollar sladden och någon jag misstänker lilla fröken att hon bitit i sladden under natten för dessa tunna sladdar är oerhört härliga att bita i var trasig och ja vad skulle jag säga vilken tur att hon var så ivrig att väcka mig för annars hade jag inte kommit iväg i tid till frukostmötet jag skulle iväg till på morgonen.

Visst det kanske var en av flera lyckoträffar och så, men det jag tycker är att det är så härligt och känns för mig mysigt att vi har denna kontakt vi har det blir liksom en livsrytm i vår familj.

Rissa som assistent

Jag brukar säga att Rissa är min assistent när jag arbetar som hälsoinspiratör och att hon hjälper mig att komma på många bra idéer när det tar stopp hos mig själv. Det är så mysigt när hon ligger på skrivbordet på sin filt och bara håller mig sällskap när jag sitter här vid tangenterna och arbetar. Det är så mysigt när hon kliver och ställer sig framför skärmen och tittar på mig och typ säger att nu är det dags för en paus eller när hon jamar åt mig och ”talar” om att nu ska vi gå ut i hallen och mysa för jag har något att berätta. Det häftiga är faktiskt då jag följer med henne så är det till 95% ut i hallen vi ska nuförtiden och så lägger vi oss där och jag lägger mitt huvud på henne och så helt plötsligt kommer det som en eller flera idéer och ja vad ska jag tro. Det är kul att tro att det kommer från henne och att när hon har berättat klart och jag har förstått så går hon sin väg och där ligger jag kvar på hallgolvet och ler. Vilken härlig assistent jag har.

Underbara stunder

Är när man tittar i hennes underbart stora svarta ögon som bara ger en hel massa kärlek. När hon lägger sig på rygg och sträcker ut sig så jag kan pussa henne på magen. När hon kommer upp i sängen när jag sover och vill krypa under täcket för en stund. När jag kommer hem och vi kramas en bra stund och jag känner mig välkommen hem jag har saknat dig idag.

Det finns många guldstunder i vårt liv och små roliga stunder då hon typ när jag har sovmorgon att till slut så jamar hon mig ur sängen för nu är det hennes tur. Hon gillar inte att sova i sängen när jag är där så när hon tycker jag har legat och dragit mig länge nog så talar hon om att dags att gå upp för nu är sängen min.

Jag hörde nån som sa eller så läste jag det att katter jamar för att vi vill det inte för att de behöver utan för att vi människor tycker om att höra ett svar när vi pratar med dom. Å, ja jag kan bara instämna det är så mysigt när jag kommer hem och frågar om hon haft en bra dag om hon säger sitt jam på ett sätt som jag tycker låter som ja jag har haft en helt ok dag.

Man lär sig lite hur hon låter och ja och ett nej låter lite olika tycker jag. Sen är det så sött när det blir långa ramsor, men inge kul när det blir ett längre jamtjat som också kan hända ibland.

Det finns efter 12 år många stunder i vår vanliga vardag eftersom det oftast är bara hon och jag. Det var kul att se förändringar när vi blev +2 i vårt liv för några år och hur vissa människor är mer intressanta än andra.

Hon har haft både plats, reserv och extra mattor under sitt liv och några hussar av olika varianter när jag haft henne inhyst hos vänner kortare eller längre stund. Jag hörde vid ett tillfälle när hon bodde hos ett par vänner under några månader som hade en hund. Då hade hunden stått vid ytterdörren och mannen i huset öppnade dörren för att låta hunden gå ut och ut springer Rissa för hon hade gömt sig under hunden där hon fått plats. Hon springer iväg en bit och så tvärnitar hon och där sitter hon kvar tills han hämtar henne för hon var ju inte van att komma ut så där.

Kärlek och omtänksamhet

Kärlek, omtänksamhet, tröstande, glädjande, oro, saknad ja det finns många ord som kan användas i en kontakt med ett djur som blir väldigt nära när man ingen annan har att anförtro sig åt. Vi blir ett team, vi blir en familj för det är ju bara vi.

Jag får dåligt samvete när jag är borta för mycket. Jag vet hon blir arg om jag sover borta över natt. Hon gillar inte att åka bil och när jag ska vara borta längre och hon får bo på kattpensionatet. Det är oerhört läskigt jag förstår henne, men tänk ändå så spännande att få eget rum på pensionatet och se andra katter och hundar hela tiden och där det är liv och aktivitet för fullt mot ett lugnt hem med bara matte. Jag är oerhört tacksam för att det finns kattpensionat så jag kan åka bort några fler nätter än dom hon klarar sig själv. Visst blir man bunden, men allt jag istället får.

Jag tänker på all villkorslös kärlek som ett djur kan ge. Det finns inget annat i deras hjärta än kärlek även om ibland blir jag tillrättavisad att nu har du varit borta för mycket det tycker jag inte om.

Omtänksamhet när jag känner mig ledsen och hon kommer och vill ta hand om mig och undrar vad som har hänt. Bara att få känna den enorma värme och kärlek ett sådant litet liv kan ge. Att när hon mår dåligt att jag kan förstå och göra det jag kan för henne.

Det är inte alltid lätt att förstå när ett djur mår dåligt, men jag har lärt mig en del och jag försöker mitt bästa. Just nu den här veckan har hon gjort sig illa i ryggen och jag känner mig liten vad kan jag göra? Veterinären har sagt att hon har väldigt ont och hon går på smärtstillande nu 10 dagar så får vi se. Jag är orlig, jag behöver henne så mycket. Hon är ju mitt lilla allt. Jag har ju ingen annan i min familj så det känns konstigt skriva om min älskade tös. Mitt i kapitlet händer detta och allt jag kan ge är min kärlek och omtänksamhet till henne och hoppas att ryggen lugnar sig så hon klarar sig utan smärtstillande. Jag vill inte än det är för tidigt för ett avslut. Två veckor har gått sen hon gjorde sig illa hon är rätt ok, men det är svårt att veta för hon har fortfarande ont det förstår jag och hon äter inte som jag tycker hon borde så jag vet inte tiden får utvisa.

12 år

Tolv år inte klokt, så länge har jag inte haft någon vid min sida! Tolv år i stort sett med några små avbrott har vi varit ett superteam. Tolv år då är man helt klart ett team. Tolv år av terapi för oss båda. Tolv år av äventyr och bus. Tolv år tiden går fort och jag hoppas vi får några till.

Det finns så oerhört mycket att berätta och hon dyker säkert upp igen, men det här kapitlet är tillägnat en viktig kärlek i mitt liv.

